

fornødne Kendskab til at kunne lovgive derom. Nuvel, da ville vi for vort Vedkommende være med til at betræde den Vej, som Ministeriet foreslaar, under de Former og paa den Maade, som er bedst for Grønland.

Ogsaa jeg lægger megen Vægt paa, at den paagældende Undersøger faar et Ophold i Grønland paa f. Eks. et Par Aar, saaledes, at han om Vinteren kan være i de nordlige Dele af Grønland, hvor han oppe i Disko-Bugten meget let kan komme fra Sted til Sted, netop om Vinteren, og om Sommeren kan opholde sig i de sydligere Dele. Men vi maa sørge for — naar vi i det hele taget lægge Vægt paa en saadan Undersøgelse — at Undersøgelsen bliver saa grundig, at vi nu forskaanes for ganske umodne Lovgivningsekspementter paa dette Omraade, og forhaabentlig komme til en Ordning, der forskaaner Statskassen for de store Tab, der ere forvoldte netop i det sidste Par Aar, i Særdeleshed efter at den nye Ordning er traadt i Kraft.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale det høje Ting, at vedtage de af mig nævnte Ændringsforslag, der, som sagt, ere stillede af 7 af Udvalgets 15 Medlemmer.

Indenrigsministeren. (*Jensen-Sønderup*): Jeg er enig med den ærede Ordfører i de almindelige Bemærkninger, hvormed han indledede sin Tale i Dag, og de to Ændringsforslag, hvoraf det ene er stillet af et Flertal under Nr. 3, det andet af det samlede Udvalg under Nr. 8, har jeg intet at indvende imod. Jeg kan tiltræde dem og skal derfor ikke opholde mig ved en nærmere Omtale af dem.

De øvrige Ændringsforslag ere af samtlige Ordførere for de tre Mindretal, som have sluttet sig sammen om dem, motiverede ud fra den omtrent fælles Opfattelse, at den paagældende Kommissarius ikke maa have nogen virkelig Myndighed i Grønland. Et enkelt af Mindretallene foreslaar en vis Myndighed for ham, men for øvrigt ere de enige om, at Kommissarius ikke maa have nogen Myndighed, han skal blot være en Undersøger. Jeg er ikke enig med Mindretallene i de Betragtninger, der ligge til Grund for deres Ændringsforslag, og jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger i den Anledning.

Den ærede Medlem for Københavns Amts Iste Valgkreds (Ellinger) sluttede sine faa Bemærkninger med den Udtalelse, at efter hans Mening manglede vi, hvad

de grønlandske Forhold angaar, Betingelserne for at vedtage nye Love, der vilde virke bedre end de bestaaende, og vi maatte forskaanes for i Fremtiden at faa saadanne, jeg tror han brugte Ordet umodne, Lovforslag vedtagne. Hvis dette sigter til de tidligere vedtagne, tror jeg dog, at det er en noget for streng Døm, men det skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg vil gerne sige, at jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem, som det i Virkeligheden er det, der tilsigtes med Regeringens Forslag og ikke mindst med Forslaget om at give Kommissarius den Myndighed, Lovforslaget tiltænker ham. Thi Sagen er den, at hvis vi skulle have andet end en ny Undersøgelse — der maaske kan blive bedre end den tidligere, det er ikke saa meget den Side af Sagen, jeg vil lægge Vægt paa —, maa det være et Forsøg paa at faa den Samling, den Enhed i Styrelsen, som vi, hvad Erfaringen vistnok viser, hidtil have manglet. Men skulle vi naa det, skal Lovgivningsmagten have et tilstrækkeligt sikkert Grundlag for en ny Lovgivning paa det grønlandske Omraade, saa maa den, synes jeg, være klar over og taknemmelig for, at der gøres Forsøg paa at føre ud i Praksis den Tanke, som fra forskellige Sider er kommen til Orde, og som Regeringen har sluttet sig til, at det vil være heldigt at faa et saadant samlende Element, at faa alt, hvad der vedrører Forholdene i Grønland, ind under en samlet Styrelse. Jeg vil gerne straks gøre opmærksom paa, at det er ikke en Idé, der først og fremmest er undfanget af Regeringen. Jeg kan i saa Henseende henvisse til en Artikel, som ærede Medlemmer vistnok have faaet omdelt paa deres Pladser, i hvert Fald haft Lejlighed til at læse, en Artikel, skreven af en af de grønlandske Inspektører, Daugaard-Jensen, der har været herved i Vinter. Efter en interessant historisk Redegørelse for, hvorledes Forholdene have udviklet sig i Grønland, slutter han sin Artikel med at gøre opmærksom paa det efter hans Mening heldige i, at man fik en Samvirken i Stand og fik det hele samlet i en Centralstyrelse. Han siger bl. a., at „en Centralstyrelse her i Landet, som har Adgang til fra alle Sider at skaffe sig Første-Haands-Oplysninger om de Punkter, der have Betydning for en foreliggende Sag, maa absolut give Fremgang paa mange Omraader, hvor der nu hersker Stagnation“. Og han gør saa opmærksom paa, at for at en saadan Centralstyrelse skal kunne virke med nogen Kraft, er det imidlertid ikke nok, at den